

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1210/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Стевић, адвокат из ..., против туженог „Теленор“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2287/16 од 10.11.2017. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2287/16 од 10.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 95/12 од 14.03.2016. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио да се као незаконито поништи решење извршног директора туженог број .. од 02.09.2011. године, као неблаговремена. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу који се односи на накнаду трошкова поступка у износу од 118.000,00 динара, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 250.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2287/16 од 10.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда првостепеног суда у ставу првом, другом и четвртм изреке.

Против пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП (погрешно назначено 374. став 1. ЗПП) и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивањем ревидента да је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 361. став 1. ЗПП, оспорава се оцена доказа и утврђено чињенично стање, из којих се разлога сагласно члану 398. истог Закона, ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту надзорник магацина. Решењем туженог број .. од 02.09.2011. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе и радне дисциплине утврђене чланом 9. уговора о раду. Након неуспеле доставе наведеног решења тужиоцу у службеним просторијама туженог дана 02.09.2011. године, с обзиром да је тужилац одбио пријем, исто је послато тужиоцу на адресу пребивалишта препорученом пошиљком, али је наведено писмено враћено туженом неуручено са назнаком „није тражио“ дана 13.09.2011. године. Тужени је дана 14.09.2011. године, сачинио службену белешку и решење истакао на огласну таблу, а по протеклу законског рока исто је скинуто са огласне табле.

Како је тужени приликом доставе у свему поступио сагласно одредби члана 185 Закона о раду, значи да је тужиоцу решење о отказу достављено 23.09.2011. године, а имајући у виду да је тужбу за поништај наведеног решења поднео 13.01.2012. године, нижестепени судови су закључили да је тужилац пропустио рок од 90 дана за подношење тужбе, у смислу одредбе члана 195. Закона о раду, с обзиром да је у питању преклузивни рок протеклом којег је тужилац изгубио право на судску заштиту, па је из ових разлога тужба у делу за поништај оспореног решења одбачена.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одбацили тужбу тужиоца у делу за поништај решења о отказу уговора о раду, јер је тужени, као послодавац, у свему испоштовао начин доставе потпуно уређен одредбом члана 185. ст. 3. и 4. Закона о раду.

Одредбом члана 185. став 2, 3. и 4. Закона о раду, прописано је да решење мора да се достави запосленом лично, у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог. Ако послодавац запосленом није могао да достави решење у смислу става 2. овог члана, дужан је да о томе сачини писмену белешку. У случају из става 3. овог члана решење се објављује на огласној табли послодавца и по истеку 8 дана од дана објављивања сматра се достављеним.

Супротно наводима жалбе, послодавац је поступио на начин предвиђен одредбом члана 185. Закона о раду, јер је након сачињене службене белешке, решење истакао на огласну таблу и скинуо га по истеку законом предвиђеног рока од 8 дана, а све из разлога јер је тужилац одбио да прими решење о отказу у просторијама послодавца, а достава путем поште на адресу пребивалишта је била неуспешна.

Без утицаја је навод ревизије да службена белешка није валидна јер нема заводни печат и није сачињена на законом прописан начин, а имајући у виду да закон не прописује формални изглед службене белешке, а да је у истој наведен датум када је сачињена, као и разлог због чега се писмено ставља на огласну таблу. Такође, тужилац није доказао да тужени није имао огласну таблу.

Овај суд примећује да је у другостепеној одлуци изостављен став 3. првостепене пресуде, али налази да се ради о очигледној грешци која се може исправити у свако доба, у складу са одредбом члана 349. Закона о парничном поступку.

Како захтев за враћање тужиоца на рад има акцесорни карактер, а имајући у виду да решење о отказу није поништено, правилна је и одлука у делу којим је одбијен захтев тужиоца за враћање на рад.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 149. и 150. ЗПП

Са изложеног применом одредбе члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић